

Gvillelmi Postelli De Repvblica

Postel, Guillaume

Lvgdvni Batavorvm, 1635

Cap. XXIII. De militaribus officiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65533](#)

180 DE REPUBLICA

eum deferri noctu solitas, portarumque custodiam tradi : quod munus in liberis Galliæ civitatibus illorum est quos vulgo Maiores vocant. Verum quia is rei militaris summam habuit , volo hoc in loco cæteros belli Duces attingere.

CAP. XXIII.

De militaribus officiis.

S U B E R A N T πολεμάρχῳ duo
S iαπάρχοι equitum magistri,
ut refert Harpocration Aristotelem in Atheniensium politia
scriptum reliquisse : quibus non
tantum equestris ordo , sed uni-
versus quo in loco erant pareret
exercitus necesse erat : alioquin
animadvertere in facinorosos,
imperiumque detrectantes sta-
tim licebat. Curabant præte-
rea ne quis ab ordine , aut à Du-
ce se-

ce semel delecto recedere indi-
cta causa urgente sine illorum
permissu pœna capit is auderet:
ut modum in victu, & cultu ser-
varet: ne se sarcinis graviorem,
victumque redderet: ne iniuriam
popularibus inferret , & cætera
huiusmodi militibus præscribi
solita. quibus in observandis mi-
rum quam simus socordes. So-
brietate, continentia, obedientia
olim Galli non tantum Europam
totam subegere, sed & Asiam to-
tam incurrendo terruere : nunc
venus, ingluvies, ebrietas, pervi-
cacia, ordinis, & Ducis contem-
ptus, furta , cædes, rapinæ pro-
priorum civium , & popularium
nos deliciis involuentes in con-
temptum vertunt. si interim à
Duce viro probō expetatur pœ-
na de eius milite , audet turbas,
& factionem excitare , se abdu-
ctum ad alium plures commi-
nari: & hæc patimur: unde inulta

M 3 sce-

scelera illos furcis quotidie reser-
vant. Verum frustra queror,
capita non infrequenter sunt
membris deteriora. Hoc tam
difficile, tamque laboriosum mu-
nus per ταξιάρχες, id est, ordi-
num præfectos obire solebant.
Hi enim ordinum Duces, centu-
riones, decuriones, leviorisque
armaturæ milites in ordinem co-
gere solebant, quod Græci πο-
λεστήν dicunt. Erant Athenis &
decem φύλαρχοι, id est, Tribuni,
tribuumve præfecti, quos quidā
scribunt (quibus non facile assen-
tior) hipparchis præfuisse. Diver-
sum vero me sentire Demosthe-
nes facit philippica prima, σόκ
ἐχθρογένετε γέ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δίκαιοι
ταξιάρχες οὐδὲ στρατηγοὶ, οὐδὲ φυλάρ-
χοι, Εἰππάρχοι δύο; τί οὐδὲ γῆι πο-
ιῶσι; Nonne eligistis ex vobis decē
ordinum præfectos, ac Duces, tri-
buumque præfectos, & magistros
equitum duos? hi igitur quid fa-
ciunt?

ciunt? Voces diversę, muneras di-
versitatem significant, & ex ordi-
ne dicendi, functionis seriem
monstrant. *ἱππαῖς* porro, id est,
equites illi, quibus *ἱππάρχοι*
præerant, quotannis *ἱππάσθαι*, id
est, sacra equestria persolvere so-
liti erant. Voce *φυλάκες* Græca
usus est Cicero in epistolis fami-
liaribus. Verum ab hac tracta-
tione mihi parum cognita de ex-
perientia, recedo, ne idem mihi
contingat quod olim sapientiæ
professori in Græcia Phormioni
apud Hannibalē contigit. quum
præclare enim, ut literæ huma-
niores nullius rei quantumvis
abstrusæ expertes illum docue-
rant, de re militari ex arte disce-
ptasset, Pœnus subiunxit, multos
se quidem deliros senes sæpe vi-
disse, sed illo uno qui magis deli-
raret, vidisse neminem.